En Trøstevise

TIL GREV A.

Skreven til Glæde for alle Borgerlige
og til Forundring for alle Adelige, der samle
paa Viser.

Den 15 Marts 1874.

Mel.: Bag et lyserødt Gardin. (Fredm. Sånger Nr. 10).

Medens her vi sidde fro,
Synge, holde Taler
Snart for En og snart for To,
Deres Dyd afmaler;
Er der En, der ganske vist,
Er en lille Smule trist,
: : Er lidt trist : :
: : Er lidt trist : :
Se hvor barsk og treven,
Der han sidder — Greven.

Ak De vistnok Alle ved,
Hvad han nu har mistet,
Ja sid Du kun der og græd,
Tvillingbaandet bristed,
Du har mistet Din Alex.
Og er derfor rent perplex,
: : Rent perplex : :
: : Rent perplex : :
Men skyd dog forresten
Hjertet op i Vesten.

Selv om Alexander Du
Nu til Kina sender,
Har Du jo dog her endnu
Mange gode Venner,
Malerier paa Din Væg,
Og et ganske yndigt Skjæg,
: : Aa et Skjæg : :
: : Aa et Skjæg : :
Som før man det tænker
Sig til Knæet sænker.

Husk Du har din Lyre end,
Som kan yndigt tone,
Hvergang i Familien
En ta'er sig en Kone.
Husk Musiken er Din Trøst,
Og Du har en herlig Røst,
:|: Ja en Røst :|:
:|: Ja en Røst :|:
Operaen Dig savner,
Der Du sikkert havner.

Og saa er der Karneval,
Hvor Du kan see godt ud,
Du jo i Kasinos Sal
Straaled som en Halvgud.
Aa ja Gud, hvor var Du sød,
Buxer blaa og Krave rød,
:|: Krave rød :|:
:|: Krave rød :|:
Kun hvad angaar Næsen,
Var Du jo lidt kræsen.

Du jo ogsaa endnu kan
Naae at faae en Kone.
Prøv dog paa med Ægtestand
Snart Dig at forsone.
Tænk Dig hvilket herligt Liv
Med en rigtig yndig Viv,
:|: Hvilket Liv
med en Viv :|:
Tid Du maa ei spilde,
Snart det er forsilde.

Du har Venner fjærn og nær
Stands derfor Din Klage,
Se vi har Dig Alle kjær,
Som bli'r her tilbage.
Og til Slut skal Du nu ha'e
Ret et dundrende Hurra!
:|: Et Hurra
for Grev A. :|:
Det Du nok fortjener
Her af Dine Venner.

Trykt hos O. C. Olsen & Co.